

Podkowa Leśna, dnia ... maja 2019 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa**

Skarżący: Wojewoda Mazowiecki
Pl. Bankowy 3/5
00-950 Warszawa

Organ: Miasto Podkowa Leśna
ul. Akacjowa 39/41
05-807 Podkowa Leśna

**Odpowiedź na skargę Wojewody Mazowieckiego, otrzymaną w dniu 25 kwietnia 2019 r.,
na uchwałę Nr 84/XIX/2008 r. Rady Miasta Podkowa Leśna z dnia 26 czerwca 2008 r.
w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta –
Ogrodu Podkowa Leśna**

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30.08.2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2018, poz. 1302 z późn. zm.) przekazuję:

- skargę Wojewody Mazowieckiego z dnia 19 kwietnia 2019 r, znak WNP-I.0552.24.2019.MS, otrzymaną przez stronę przeciwną, w dniu 25 kwietnia 2019 r. wraz z kompletem dokumentów;
- niniejszą odpowiedź na skargę.

i wnoszę o:

- 1) **oddalenie skargi w całości,**
- 2) zasądzenie od Skarżącego na rzecz Organu kosztów sądowych, wg norm prawem przepisanych.

UZASADNIENIE

Organ podnosi, iż Wojewoda Mazowiecki, we wniesionej skardze na uchwałę Rady Miasta Podkowa Leśna Nr 84/XIX/2008 z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta-Ogrodu Podkowa Leśna (dalej **Uchwała**),

naruszył przepisy art. 6, 7, 77 § 1, 80 kodeksu postępowania administracyjnego w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy.

Skarżący zaskarżył Uchwałę bez wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego sprawy, co doprowadziło do przedwczesnego jej wniesienia na podstawie fragmentarycznie ustalonego stanu faktycznego i poczynionych domniemaniach, na niekorzyść Organu.

Z art. 7 KPA wprost wynika, iż w toku postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej powinny podejmować wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Do tego celu posłużyć mogą się wszelkimi prawnie dozwolonymi środkami dowodowymi.

Wojewoda w przedmiotowej sprawie, bez głębszej analizy dokumentów, uznał, że przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki o nr ewidencyjnym 93 położonej w Mieście Podkowa Leśna w obrębie 11, doszło do naruszenia „(...) przepisów art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (w brzmieniu obowiązującym w dniu podjęcia uchwały - Dz.U z 2004 r Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.) w związku z art. 17 pkt 8 i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (w brzmieniu obowiązującym w dniu podjęcia uchwały – Dz.U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.) pomimo, iż w piśmie z dnia 6 grudnia 2018 r. Organ poinformował Skarżącego, iż w planie sporządzonym przez Biuro Planowania Rozwoju Warszawy, w opracowaniu pod nazwą „Opis planu” (podrozdział 2.1 „Wytyczne z planu wyższego rzędu i decyzje prawne”), w części poświęconej decyzjom o zmianie przeznaczenia terenów rolnych na nierolne i leśnych na nieleśne, umieszczono następujący zapis: „**Na części terenów miasta obowiązywała zgoda na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na nierolne i nieleśne z 10.V.1979 r Nr 4410/20-902/1/79**”.

Poza lakonicznym stwierdzeniem, iż Miasto Podkowa Leśna nie posiada powyżej opisanego dokumentu, Skarżący nie poczynił żadnych działań celem ustalenia czy dokument taki znajduje się w jego archiwum a jeżeli nie to czy może on się znajdować w innych archiwach.

Biorąc pod uwagę, iż zgoda na zmianę przeznaczenia gruntu nie została dołączona ani do planu z roku 1994 ani też do planu z roku 2008, a żaden organ przez cały ten okres nie kwestionował zmiany przeznaczenia gruntów, to uznać należy, iż prawdopodobnie powyżej opisana zgoda właśnie zmieniała przeznaczenie wskazanego gruntu, na co by wskazywał fakt, iż przez ponad 20 lat żaden organ nadzorczy nie kwestionował dokonywanych na tym terenie zmian.

Podnieść również należy, iż samo wpisanie w ewidencji prowadzonej przez Starostwo Powiatu Grodzkiego informacji o tym, że część działki stanowią lasy nie jest informacją w oparciu, o którą to jedynie można oprzeć stawiane przez wojewodę zarzuty, gdyż istnieje możliwość, że Starostwo, po jego utworzeniu w roku 1999, nigdy nie było w posiadaniu zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na nierolne i nieleśne z 10.V.1979 r Nr 4410/20-902/1/79, tym bardziej, że zgoda ta wydana została po likwidacji powiatów 1975 r.

W dacie podjęcia decyzji przez Ministra Rolnictwa obowiązywała ustawa z dnia 26 października 1971 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów (Dz.

U. z 1971 r. Nr 27, poz. 249 z późn. zm.). Zgodnie z art. 6 teŝe ustawy przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych wymagało zezwolenia właŝciwego organu natomiast zasady i tryb udzielenia zezwolenia regulowało w 1979 r. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 wrzeŝnia 1977 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów (Dz. U. z 1977 r. Nr 33, póż. 145).

Zauwaŝyć naleŝy, iŝ Skarŝący błędnie przyjął, iŝ "*W dacie podjęcia przedmiotowej uchwały działka oznaczona numerem ewidencyjnym 93 z obrębu 11, połoŝona w miejscowości Podkowa Leśna (o łącznej powierzchni 0,1594 ha) stanowiła lasy i grunty leśne, oznaczone symbolem LsV o powierzchni 0,1293 ha. Powyŝsze potwierdza informacja przedstawiona w piŝmie Starostwa Powiatu Grodziskiego z 29 sierpnia 2018 r. znak EGB.6620.276.2018.*" gdyż informacja taka nie wynika z załączonych przez Skarŝącego pism, w szczególności z pisma Starosty Grodziskiego. W piŝmie Starosty Grodziskiego, z dnia 29 sierpnia 2018 r., określono jedynie, ŝe w dniu 26 sierpnia 1998 r. przedmiotowa działka miała powierzchnię 0,1594 ha z czego 0.1293 ha stanowiły uŝytki LsV a w dniu 29 sierpnia 2018 r uŝytki LsV wynosiły 0.1268 ha. Udzielona informacja nie okreŝla jakie przeznaczenie miała działka w dniu podjęcia uchwały i w na jakiej podstawie uległa zmianie powierzchnia uŝytków LsV.

Organ ponadto podnosi, iŝ wobec powyŝej opisanych kwestii budzących duŝe wątpliwości, co do zasadności wniesienia skargi na tym etapie postępowania, Skarŝący nie starał się ich dogłębnie wyjaŝnić, na co moŝe wskazywać choćby fakt przesłania do Organu tylko jednego pisma w sprawie oraz brak udzielenia jakichkolwiek informacji czy terminu celem zajęcia ostatecznego stanowiska przez Organ.

Biorąc pod uwagę powyŝsze, skarga Wojewody Mazowieckiego powinna zostać uchylona z powodu powyŝszych naruszeń przepisów postępowania, które miały wpływ na wynik sprawy.

Monika Płaszewska-Opalińska

/-/

Radca prawny

Wa-8421